

Ο θρυλικός πλέον «Μουτζούρης» άρχισε να κατασκευάζεται το 1894 για να συνδέσει το εμποροβιομηχανικό κέντρο του Βόλου με την εύφορη και πλούσια περιοχή του Δυτικού Πηλίου, στις πλαγιές και τους ελαιώνες του βουνού των Κενταύρων.

Η αρχική κατασκευή περιελάμβανε το τμήμα Βόλου-Λεχωνίων μήκους 13 χλμ με μια σιδερένια γέφυρα στο χείμαρρο Άναυρο και την πρώτη στην Ελλάδα γέφυρα από οπλισμένο σκυρόδεμα στον χείμαρρο Βρυχώνα έξω από τα Λεχώνια.

Στα 1900 αποφασίστηκε η επέκταση της γραμμής μέχρι τις Μηλιές. Η γραμμή Λεχωνίων-Μηλέων, μήκους 16 περίπου χλμ, με μέγιστη κλίση 28 τοις χιλίοις, ήταν ένα πολύ δύσκολο τεχνικό έργο, με πολλές γεφυρώσεις (6 πέτρινες γέφυρες δίτοξες, τρίτοξες, τετράτοξες, μία πεντάτοξη και μία μεταλλική), τοίχους αντιστήριξης, σήραγγες, αντερείσματα, εναέριες πεζογέφυρες κλπ., όλα αριστουργήματα αρχιτεκτονικής σύλληψης και κατασκευής, τέλεια εναρμονισμένα με το περιβάλλον, που αντιπροσωπεύουν το ύφος και την αισθητική μιας εποχής, όπου η τεχνική ήταν απόλυτα συνταιριασμένη με την ευαισθησία.

Μέχρι το 1950, ο συρμός με τις βέλγικες μηχανές και τα βαγονάκια του, εξυπηρετούσαν και τις ανάγκες της πόλης ως τροχιόδρομος για την αστική συγκοινωνία του Βόλου. Μετά την κατάργησή του το 1971, έγιναν προσπάθειες για την επαναλειτουργία του ως (μουσειακός) τουριστικός σιδηρόδρομος, σε ένα περιβάλλον ιδιαίτερης φυσικής ομορφιάς.

Σήμερα το τρενάκι, ύστερα από 25 χρόνια ακινησίας, σκαρφαλώνει και πάλι στο Πήλιο. Ξεκινώντας από τα Λεχώνια ανηφορίζει μέσα στα λιόδεντρα, αγκομαχώντας και σφυρίζοντας όπως παλιά.

Μια ονειρική θέα απλώνεται μπροστά στα μάτια μας, από την κορυφή του βουνού μέχρι την απεραντοσύνη της θάλασσας, περνώντας από τις μοναδικές γέφυρες του Ντε Κίρικο, τη λαξευτή πεντάτοξη, την ευθύγραμμη μεταλλική με την καμπύλη σιδηροτροχιά, μοναδική στην Ευρώπη. Η διαδρομή διαρκεί περίπου 90 λεπτά, με μέγιστη ταχύτητα 20-25 χλμ την ώρα και τερματίζει στις Μηλιές. Στο σταθμό των Μηλέων γίνεται η χειροκίνητη αναστροφή της κατεύθυνσης της μηχανής πάνω στην ειδική πλατφόρμα.